

COM ARRIBAR-HI.

Per arribar a la font cal seguir la mateixa ruta que per anar a Bolet. Cal dirigir-se a l'Avellà i introduir-se al barri per a travessar-lo. Caldrà continuar per un camí de terra que puja serpentejant la muntanya. Haurem de fer-ho a peu, bicicleta de muntanya o amb un cotxe una mica alt, doncs en època de fortes pluges pot està malmès. Al cap d'uns dos quilòmetres trobarem un trencall a mà esquerra, aquest és el camí que porta a Mas Vallet i Font-rubí. Nosaltres hem de continuar recte. Trobarem les restes de Cal Barraló i més endavant la Casa Nova de Bolet amb la seva bassa al davant. Al cap d'uns centenars de metres i entrant a la zona més boscosa divisarem els edificis que formen el mas de Bolet. No ens aturarem aquí, sinó per deixar el cotxe, millor amb el permís dels propietaris, doncs cal respectar aquesta propietat privada. A peu caminarem deixant el mas a mà dreta, aquest camí també porta a la cova de Bolet. Ben a prop trobarem una cruïlla, agafarem la ruta que baixa a mà dreta, a un centenar de metres ja veurem la taula sota els arbres i a la vora; la font de Conilles.

HISTÒRIA.

La finca de Bolet ha passat per diverses mans, però moltes de les reformes, basses i fons es deuen a la gestió del Sr. Ramon Vila, gendre d'un antic propietari; el Sr. Fernando Paretas. Entre d'altres reformes va fer construir les basses de la finca, a la Casa Nova i a Bolet, va electrificar la casa nova mitjançant energia eòlica i va reformar de forma important la font de Conilles, tal i com la coneixem actualment. La mina existent d'on també brollava aigua, va ser enfonsada encara més en el marge i s'hi va fer una volta de canó amb totxo. Aquí s'hi resguardaven les ampolles de "champany" els dies de festa per que fossin ben fresques. Totes aquestes reformes es van dur a terme a finals dels anys 50 i principis dels seixanta. El conjunt de la font va ser construït per un paleta anomenat Ramon, que pujava de Sant Joan de Mediona. Sobre la porta de la mina s'hi llegeix la data 1961. A la font, gravat amb una cal·ligrafia perfecte s'hi distingeixen vagament les inicials: FP. De ben segur les inicials de l'antic propietari, just a sota s'hi pot veure una data que sembla dir 194?. Potser correspon a l'època de la primera construcció. Actualment la finca és conservada pels copropietaris actuals, que resideixen a les dues cases que té la finca.

L'INDRET:

La font tal i com la coneixem, respon a la configuració de la típica font de mas benestant. Un lloc on poder seure i estar a l'ombra els dies d'estiu. Molts grans masos del Penedès disposaven d'un petit paradís sota els plataners un xic allunyat de la casa, amb taules i bancs per seure i és clar, una font on refrescar-se. Els materials utilitzats són la pedra i el totxo els quals formen bancs taules i petites tanques que encerclen els arbres. Una taula rodona presideix el conjunt, voltada per un banc circular d'obra. En una banda, una bassa també rodona recull l'aigua que brolla de la font. La mina, tancada per una porta de ferro, alimenta la font. De base rectangular, el cos de la font està coronat per la típica teuladeta de canó. És molt maco el brollador de ceràmica verda que representa un peix. També de gran bellesa, un mosaic de 12 rajoles presideix la font, en ell hi és representat un sant pintat a mà amb un anyell als peus, el que podria representar un Sant Joan o Jesús encara jove.